

Mirosława Grabska

Wieleń Południowy, woj. pilskie. Stanowisko 7

Informator Archeologiczny : badania 9, 73-74

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wyłożonym kamieniami i polepą. Wypełnisko stanowiła czarna próchnica zmieszana z polepą i węglem drzewnym oraz liczne kości zwierzęce. Wśród wyrobów ceramicznych wyróżniono fragmenty naczyń kultury trzcinieckiej i dolną część dzbana kultury madziarowskiej z czterema charakterystycznymi nóżkami oraz fragment czworościennego toporka.

Pozostałe jamy z epoki brązu oraz z okresu wczesnośredniowiecznego i średniowiecznego posiadały kształt kolisty względnie prostokątnej, o dnie zaokrąglonym lub płaskim. Jedną z nich z okręsu średniowiecznego oznaczoną nr 4 okazała się chata o konstrukcji słupowej.

Materiały złożono w Muzeum Archeologicznym w Krakowie.

Badania zakończono.

WIELEŃ POŁUDNIOWY
woj. piłskie
Stanowisko 7

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Mirosława Grabska.
Finansował WKZ w Poznaniu. Drugi sezon badań.
Cmentarzysko ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Stanowisko znajduje się na płaszczystym wzniesieniu około 400 m na południe od drogi Wieleń-Czarnków i około 300 m na wschód od drogi Wieleń-Miały. Teren objęty jest zabudową domków jednorodzinnych. Prace ratunkowe rozpoczęto na obszarze szczególnie zagrożonym. Przekopano teren o powierzchni około 300 m², w obrębie którego wyeksplorowano 42 groby ciałopalne. Pośród nich wyróżniono pochówki popielnicowe /23/, bezpopielnicowe /14/, jamowe /1/ i nieokreślone z powodu silnego zniszczenia /4/.

16 pochówków popielnicowych przykrywały duże misy z silnie zgrubiałą i karbowaną krawędzią, ustawione dnem do góry. Większość z tych grobów /12/ zawierała przystawki /od 1 do 9/ bezpośrednio przylegające do popielnicy względnie w jej sąsiedztwie ułożone na boku lub dnem do góry. Tylko w tych grobach wystąpiły przedmioty brązowe. Są to 2 szpile i guzik znalezione w trzech pochówkach wśród przepalonych kości w popielnicach. Spośród 23 grobów popielnicowych 7 popielnic nie było przykrytych misami. Pochówkom tym w pięciu przypadkach towarzyszyły przystawki, częściowo silnie zniszczone. Szczególną uwagę zwraca jeden z tych grobów. Posiada on bruk kamienny, na którego krańcach na osi północ-południe znajdują się dwa pochówki zawierające obok popielnicy przystawki /3 i 9/.

Pod tym samym brukiem znajdują się również dwa inne skupiska, zawierające fragmenty zniszczonych naczyń i pył kostny. Są to pochówki bezpopielnicowe. Trzy groby zawierają przystawki niezniszczone w ilości od 3 do 5, które obsypane są drobnymi przepalonymi kośćmi, pyłem kostnym i niekiedy /1/ licznymi fragmentami innych naczyń. W pozostałych jedenastu pochówkach naczynia były zniszczone rytualnie lub na skutek płytkiego za-
legania grobów od powierzchni.

Badania zakończono.

WIELOTÓW, gm. Grabice
woj. zielonogórskie
Stanowisko 2

patrz
okres lateński

WOJCIECHOWICE
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 1

Państwowe Muzeum
Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadził mgr Jerzy Bąbel. Finansowało PMA. Cztery sezon badań. Wielokulturowe cmentarzysko i osada z epoki neolitu i wczesnego brązu.

Otwarto 3 wykopy o łącznej powierzchni 138 m². Ukazało się 16 obiektów /groby, jamy i rów/, z czego wyeksplorowano 5.

Dokończono eksplorację obiektu 59 /grób kultury mierzanowickiej/ odkrytego i częściowo przebadanego w ubiegłym roku. W grobie tym znajdowały się rozrzucone bezładnie ludzkie kości, przemieszane z zabytkami oraz kośćmi zwierzęcymi. Wystąpiły one wewnątrz "pojemnika", po którym pozostały jedynie popielate smugi. Na pojemniku znajdowały się dwa łby krowie. Wśród zabytków na uwagę zasługują: kubek gliniany, kindżał krzemienisty, grociki krzemienne, fragment brązowej zausznicy oraz paciorki z kaolinu, muszli i kości.

Kilkakrotnie stwierdzono wzajemne przecinanie się obiektów /stratygrafia/. Grób kultury mierzanowickiej przecinał grób kultury ceramiki sznurowej. W grobie starszym znaleziono dwa gliniane kubki natomiast w grobie młodszym, znacznie zniszczonym przez nory zwierzęce: resztki szkieletu ludzkiego, muszle małży, naczynie gliniane, szpilę kościaną, zausznicę brązową oraz paciorki .